

ogsaa, at der ikke er fremkommet noget stort ved Hjælp af eller i Ly af Militæretaten, der kunde hæve det danske Folk eller fremkalde store Tanker i det. Naar derfor dette Forslag ikke føres igennem — hvad jeg ikke ved — trods det, at man fra alle Sider erkender, at der er Grund til at imødekomme disse Krav, saa ligger det i Fortiden, saa er det Fortidens Synder, der endnu vise tilbage og skygge over Forslaget. Jeg ved meget vel, at den højt-ærede Krigsminister tidligere har vist, at han har Evne til at træde dette Ting i Møde og arbejde sammen med det, og jeg ser, at han ved at forelægge dette Forslag har ligesom rørt ved dette Tings Hjerte; man har strømmet over af Begejstring for dette Forslag, ja, som jeg sagde før, man er endogsaa gaaet saa vidt, at man har sagt, at det skulde være en Fordel for Landbruget, at vi vedtog dette Forslag. Jeg siger, der maa være noget mere — jeg havde nær sagt Elektricitet i denne Krigsminister, end vi ere vante til at finde hos tidligere Krigsministre. Dog derfor siger jeg alligevel: lad os tage denne Sag med lidt mere Ro og se nøgtern paa Forholdene, som de foreligge. Vi ville behandle Sagen med Velvilje; det tvivler jeg ikke om, og kommer Tinget til det Resultat, at det er rigtigt under de nuværende Forhold at give disse Lønningsforbedringer — nu vel, saa give vi dem og saa faa de paagældende en Lønningsforbedring.

J. H. Jensen: Det forundrer mig ikke saa lidt, at det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen), da jeg sidst stod paa denne Plads og talte, kunde høre saa meget fejlt, eller det ærede Medlem maa have en meget ringe Opfattelsesevne. Det ærede Medlem har to Gange slaaet fast, at jeg skulde have sagt, at det blev til Fordel for Landbruget, om dette Lovforslag blev gennemført. Nej; hvad jeg har sagt, er, at skulle vi vedtage dette Forslag, kunde vi være glade, naar vi fik noget for Landbruget til Gengæld, thi det kunde ikke komme Landbruget til gode; men saa lyste jeg efter et Lovforslag fra den ærede Krigsminister angaaende de menige Soldaters Lønninger, og der tilføjede jeg, at et saadant Forslag næsten kunde være til Gavn for Landbruget, hvis Sønner nu maa bringe en stor Madpose med, naar de komme i Garnison. Det første vil jeg altsaa fralægge mig, men det sidste vedkender jeg mig; for Landbruget maa mange Gange betale for, at deres Sønner faa saa daar-

lig en Betaling, medens de ligge inde som Soldater.

Høegh-Guldborg: Det er længe siden, jeg har bedt om Ordet, og noget af det, jeg ønskede at sige, er allerede sagt af de ærede Medlemmer for Odense 2den Valgkreds (M. Madsen) og Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen). Jeg skal blot over for det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. H. Jensen), som udtalte, at Underofficererne havde god Tid og ikke ringe Adgang til Ekstrafortjeneste, sige, at jeg er enig i, hvad der allerede er sagt af flere ærede Medlemmer, at man ikke bør henvise Statens Embeds- og Bestillingsmænd til at leve af Ekstrafortjeneste eller lade dem nøjes med lave Lønninger, naar de have Lejlighed til Ekstrafortjeneste. Staten maa lønne dem saaledes, at de kunne leve deraf, og det kunne disse Underofficerer daarligt nok for Tiden. Og hvad den Ekstrafortjeneste angaar, som de ere henviste til, da har den ikke overordentlig meget at sige. Der er maaske nogen saadan at faa for dem, som garnisonere i Kjøbenhavn, men dertil kommer, at det saa til Gengæld er betydeligt dyrere for disse Folk at leve i Kjøbenhavn. Men for dem, der garnisonere særlig i mindre Byer som Nyborg, Helsingør, Næstved, Viborg, Fredericia er denne Fortjeneste ganske forsvindende. Endelig maa man erindre, at have Underofficererne Tid tilovers, saa have de allerfleste af dem dog ikke nogen bestemt Fritid, og netop denne ubestemte Arbejdstid, som de kunne stille til Raadighed, gør, at de ere meget ugunstig stillede i Konkurrencen fra anden Side. Jeg vil udtale det Ønske, at den Varme, som fra forskellige Sider er kommen til Ordre i denne Sag, Erkendelsen af Underofficerernes Dygtighed og af, at de have for lidt at leve af, maa finde sit Udslag i, at dette Lovforslag maa blive behandlet bortset fra alle uvedkommende Ting, som forskellige Talere have søgt at knytte til denne Sag. Med disse Ord skal jeg ligesom i Fjor give Forslaget min varme anbefaling.

C. Ravn: Jeg bad egentlig om Ordet for at svare det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. Jensen), men det have allerede flere gjort, saa det kan jeg lade være. Der er dog endnu et Punkt tilbage, idet det ærede Medlem mente, at jeg havde ytret, at Korporalskolen gav Folk en saadan Uddannelse, at de direkte